

1) Zecharia 7	1) זכריה ז'
<p>In the fourth year of King Darius, on the fourth day of the ninth month, Kislev, the word of the LORD came to Zechariah— (2) when Bethel-sharezer and Regem-melech and his men sent to entreat the favor of the LORD, (3) [and] to address this inquiry to the priests of the House of the LORD and to the prophets: “Shall I weep and practice abstinence in the fifth month, as I have been doing all these years?” (4) Thereupon the word of the LORD of Hosts came to me: (5) Say to all the people of the land and to the priests: When you fasted and lamented in the fifth and seventh months all these seventy years, did you fast for my benefit? (6) And when you eat and drink, who but you does the eating, and who but you does the drinking?</p>	<p>(א) וַיְהִי בַשָּׁנָה אַרְבָּע לְדָרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ הָיָה דְבַר־ה' אֶל־זְכַרְיָה בְּאַרְבַּעָה לַחֹדֶשׁ הַתְּשֻׁעִי בְּכֶסֶלֹ: (ב) וַיִּשְׁלַח בֵּית־אֵל שַׂר־אַצָּר וּרְגָם מְלָךְ וְאַנְשָׁיו לַחֲלוֹת אֶת־פְּנֵי ה': (ג) לֵאמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר לְבֵית־ה' צְבָאוֹת וְאֶל־הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הֲאֵבַכֶּה בַחֹדֶשׁ הַחֲמִשִּׁי הַנִּזְכָּר פֶּאֶשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כָּמָה שָׁנִים: (ד) וַיְהִי דְבַר־ה' צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר: (ה) אָמַר אֶל־כָּל־עַם הָאָרֶץ וְאֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר כִּי־צִמַמְתֶּם וְסָפְדוּ בַחֲמִישִׁי וּבִשְׁבִיעִי זֶה שְׁבַעִים שָׁנָה הִצֹּם צִמַמְתִּי אֲנִי: (ו) וְכִי תֹאכְלוּ וְכִי תִשְׁתּוּ הֲלוֹא אַתֶּם הֹאֲכְלִים וְאַתֶּם הַשְׂתִּים:</p>

2) Zechariah 8	2) זכריה ח'
<p>(1) The word of the LORD of Hosts came [to me]: (2) Thus said the LORD of Hosts: I am very jealous for Zion, I am fiercely jealous for her. (3) Thus said the LORD: I have returned to Zion, and I will dwell in Jerusalem. Jerusalem will be called the City of Faithfulness, and the mount of the LORD of Hosts the Holy Mount. (4) Thus said the LORD of Hosts: There shall yet be old men and women in the squares of Jerusalem, each with staff in hand because of their great age. (5) And the squares of the city shall be crowded with boys and girls playing in the squares. (6) Thus said the LORD of Hosts: Though it will seem impossible to the remnant of this people in those days, shall it also be impossible to Me?— declares the LORD of Hosts. (7) Thus said the LORD of Hosts: I will rescue My people from the lands of the east and from the lands of the west, (8) and I will bring them home to dwell in Jerusalem. They shall be My people, and I will be their God—in truth and sincerity. (9) Thus said the LORD of Hosts: Take courage, you who now hear these words which the prophets spoke when the foundations were laid for the rebuilding of the Temple, the House of the LORD of Hosts. (10) For before that time, the earnings of men were nil, and profits from beasts were nothing. It was not safe to go about one's business on account of enemies; and I set all men against one another. (11) But now I will not treat the remnant of this people as before—declares the LORD of Hosts— (12) but what it sows shall prosper: The vine shall produce its fruit, the ground shall produce its yield, and the skies shall provide their moisture. I will bestow all these things upon the remnant of this people. (13) And just as you were a curse among the nations, O House of Judah and House of Israel, so, when I vindicate you, you shall become a</p>	<p>(א) וַיְהִי דְבַר־ה' צְבָאוֹת לֵאמֹר: (ב) כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת קְנָאתִי לְצִיּוֹן קְנָאָה גְדוּלָה וְחַמָּה גְדוּלָה קְנָאתִי לָהּ: (ג) כֹּה אָמַר ה' שְׁבַתִּי אֶל־צִיּוֹן וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְנִקְרָאָה יְרוּשָׁלַם עִיר־הָאֱמֻנָה וְהִרֵה־ה' צְבָאוֹת הַר הַקֹּדֶשׁ: (ד) כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת עַד יֵשְׁבוּ זְקֵנִים וְזָקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מִרְבַּב יָמִים: (ה) וְרַחֲבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יְלָדִים וְיִלְדוֹת מִשְׁחָקִים בְּרַחֲבֹתֶיהָ: (ו) כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת כִּי יִפְלֵא בְעֵינַי שְׂאֵרֵיט הָעָם הַזֶּה בַּיָּמִים הֵהֶם גַּם־בְּעֵינַי יִפְלֵא נְאֻם ה' צְבָאוֹת: (ז) כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת הֲנִי מוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מֵאֶרֶץ מִזְרַח אֲתָם וְשִׁכְנֵנוּ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהָיִי־לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים בְּאַמַּת וּבַצְדָקָה: (ח) כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת תַּחֲזֹקְנָה יְדֵיכֶם הַשְׂמֵעִים בַּיָּמִים הָאֵלֶּה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בָּיָוִם יִסֹּד בֵּית־ה' צְבָאוֹת הַיִּכָּל לְהַבְנוֹת: (י) כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הֵהֶם שָׁכַר הָאָדָם לֹא נָהָיָה וְשָׁכַר הַבְּהֵמָה אֵינֶנָּה וְלִיִּצְאָה וְלִבְאֵי אֵין־שְׁלוֹם מִן־הָצָר וְאֲשַׁלַּח אֶת־כָּל־הָאָדָם אִישׁ בְּרַעְיוֹ: (יא) וְעַתָּה לֹא</p>

blessing. Have no fear; take courage! (14) For thus said the LORD of Hosts: Just as I planned to afflict you and did not relent when your fathers provoked Me to anger—said the LORD of Hosts— (15) so, at this time, I have turned and planned to do good to Jerusalem and to the House of Judah. Have no fear! (16) These are the things you are to do: Speak the truth to one another, render true and perfect justice in your gates. (17) And do not contrive evil against one another, and do not love perjury, because all those are things that I hate—declares the LORD. (18) And the word of the LORD of Hosts came to me, saying, (19) Thus said the LORD of Hosts: The fast of the fourth month, the fast of the fifth month, the fast of the seventh month, and the fast of the tenth month shall become occasions for joy and gladness, happy festivals for the House of Judah; but you must love honesty and integrity. (20) Thus said the LORD of Hosts: Peoples and the inhabitants of many cities shall yet come— (21) the inhabitants of one shall go to the other and say, “Let us go and entreat the favor of the LORD, let us seek the LORD of Hosts; I will go, too.” (22) The many peoples and the multitude of nations shall come to seek the LORD of Hosts in Jerusalem and to entreat the favor of the LORD. (23) Thus said the LORD of Hosts: In those days, ten men from nations of every tongue will take hold—they will take hold of every Jew by a corner of his cloak and say, “Let us go with you, for we have heard that God is with you.”

כַּיְמֵי הַרְאֲשִׁינִים אֲנִי לְשֹׂאֲרֵי הָעָם הַזֶּה נֹאֵם ה' צְבָאוֹת: (יב) כִּי־זָרַע הַשְּׁלוֹם הִגָּפִן תִּתֵּן פְּרִיָּהּ וְהֶאֱרִיץ תִּתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְהַשְּׂמִימִים יִתְּנוּ טֹלָם וְהִנְחֵלְתִי אֶת־שֹׂאֲרֵי הָעָם הַזֶּה אֶת־כָּל־אֱלֹהִים: (יג) וְהָיָה כְּאֲשֶׁר הָיִיתֶם קִלְלָה בְּגוֹיִם בְּיַד יְהוּדָה וּבְיַד יִשְׂרָאֵל כִּן אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְהִיִּיתֶם בְּרִכָּה אֶל־תִּירְאוּ תַחֲזִיקוּנָה יְדִיכֶם: (יד) כִּי כֹה אָמַר ה' צְבָאוֹת כְּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי לְהִרְעֵל לָכֶם בְּהִקְצִיף אֲבֹתֵיכֶם אֹתִי אָמַר ה' צְבָאוֹת וְלֹא נִחַמְתִּי: (טו) כִּן שִׁבְתִּי זָמַמְתִּי בַיָּמִים הָאֵלֶּה לְהִיטִיב אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־בַּיִת יְהוּדָה אֶל־תִּירְאוּ: (טז) אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ דַבְּרוּ אִמְתּוֹ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ אֲמֹת וּמִשְׁפֵּט שְׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעְרֵיכֶם: (יז) וְאִישׁ אֶת־רֵעֵת רֵעֵהוּ אֶל־תַּחֲשִׁבוּ בַלְבָבְכֶם וּשְׂבַעְתֶּם שִׁקָּר אֶל־תִּקְּאוּבּוּ כִּי אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי אֲשֶׁר שָׁנְאֵתִי נֹאֵם־ה': (יח) וְהָיָה דְבַר־ה' צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר: (יט) כֹּה־אָמַר ה' צְבָאוֹת צֹם הַרְבִּיעִי וְצֹם הַחֲמִישִׁי וְצֹם הַשְּׁבִיעִי וְצֹם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית־יְהוּדָה לְשִׂשׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה וְלִמְעֻדִים טוֹבִים וְהִקְּאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ: (פ) (כ) כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת עַד אֲשֶׁר יָבֹאוּ עַמִּים וְיִשְׁבְּי עָרִים רַבּוֹת: (כא) וְהִלְכוּ יִשְׁבְּי אַחַת אֶל־אַחַת לֵאמֹר גִּלְקָה הַלּוֹךְ לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי ה' וּלְבַקֵּשׁ אֶת־ה' צְבָאוֹת אֲלֶכָה גַם־אֲנִי: (כב) וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עֲצוּמִים לְבַקֵּשׁ אֶת־ה' צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלַם וְלַחֲלוֹת אֶת־פְּנֵי ה': (כג) כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת בַּיָּמִים הַהֵמָּה אֲשֶׁר יַחֲזִיקוּ עִשְׂרָה אֲנָשִׁים מְכַל לְשִׁנּוֹת הַגּוֹיִם וְהִחֲזִיקוּ בְּכַנְף אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר גִּלְקָה עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֱלֹקִים עִמָּכֶם: (כד)

Rosh Hashanah 18a-b

MISHNA: In six months of the year the messengers go out from the court in Jerusalem to report throughout Eretz Yisrael and the Diaspora which day was established as the New Moon, the thirtieth or the thirty-first day since the previous New Moon. They go out in the month of **Nisan, due to Passover**, so that people will know on which day to celebrate it; in the month of **Av, due to the fast** of the Ninth of Av; in **Elul, due to Rosh HaShana**, which begins thirty days after the New Moon of Elul; in **Tishrei, due to the need** to establish the **correct** dates on which to celebrate the **Festivals**

ראש השנה י"ח א-ב
מתני' על ששה חדשים השלוחין יוצאין על ניסן מפני הפסח על אב מפני התענית על אלול מפני ר"ה על תשרי מפני תקנת המועדות על כסליו מפני חנוכה ועל אדר מפני הפורים

<p>of Tishrei, i.e., Yom Kippur and <i>Sukkot</i>; in Kislev, due to Hanukkah; and in Adar, due to Purim. And when the Temple was standing, messengers would also go out in the month of Iyyar due to small Passover</p>	<p>וכשהיה בהמ"ק קיים יוצאין אף על אייר מפני פסח קטן</p>
<p>GEMARA: The Gemara asks: And if they go out for the month of Av due to the fast, let them go out also in the months of Tammuz and Tevet, as they too contain public fast days. As Rav Hana bar Bizna said that Rabbi Shimon Ḥasida said: What is the meaning of that which is written: “Thus said the Lord of hosts: The fast of the fourth month, and the fast of the fifth, and fast of the seventh, and the fast of the tenth, shall become times of joy and gladness, and cheerful seasons, to the house of Judah” (Zechariah 8:19). It calls them days of “fast” and it calls them “times of joy and gladness.” How so? When there is peace in the world, they will be times of joy and gladness, on which eulogies and fasting are forbidden; but when there is no peace, they are days of fasting. In a time when there is no peace, why are messengers not sent out also for the fourth and tenth months, so that people can know when to observe the fasts?</p>	<p>גמ' וליפקו נמי אתמוז וטבת דאמר רב חנא בר ביזנא אמר ר"ש חסידא מאי דכתיב (זכריה ח, יט) כה אמר ה' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה קרי להו צום וקרי להו ששון ושמחה בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה אין שלום צום</p>
<p>Rav Pappa said that this is what it is saying: When there is peace in the world and the Temple is standing, these days will be times of joy and gladness; when there is persecution and troubles for the Jewish people, they are days of fasting; and when there is no persecution but still no peace, neither particular troubles nor consolation for Israel, the <i>halakha</i> is as follows: If people wish, they fast, and if they wish, they do not fast. Since there is no absolute obligation to fast, messengers are not sent out for these months.</p>	<p>אמר רב פפא הכי קאמר בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה יש גזרת המלכות צום אין גזרת המלכות ואין שלום רצו מתענין רצו אין מתענין</p>
<p>The Gemara asks: If so, the Ninth of Av should also be like the other fast days, that sometimes it is observed and sometimes not, depending upon the wishes of the community at the time. Why does the mishna state that messengers go out for the month of Av? Rav Pappa said: The Ninth of Av is different, since the calamities that occurred on that day were multiplied. As the Master said: On the Ninth of Av the Temple was destroyed, both the first one and the second one; on this day the city of Beitar was captured; and on this day the city of Jerusalem was plowed over by the enemies of the Jewish people, as a sign that it would never be rebuilt. Consequently, the fast of the Ninth of Av is obligatory, and not optional like the other fasts. Messengers are consequently sent out so that people will know when to fast.</p>	<p>אי הכי ט"ב נמי אמר רב פפא שאני ט' באב הואיל והוכפלו בו צרות דאמר מר בט' באב חרב הבית בראשונה ובשניה ונלכדה ביתר ונחרשה העיר</p>
<p>Rashi on Rosh Hashanah 18b:1:2</p>	

<p>When there is peace - when <i>the nations of the world</i> have no dominion over Israel.</p>	<p>רש"י על ראש השנה י"ח ב:ג'א' שיש שלום - שאין יד העובדי כוכבים תקיפה על ישראל::</p>
<p>Rashba on Rosh Hashanah 18b:1 When there is peace they will be days of joy and gladness. The interpretation of "when there is peace" is when Israel is settled upon its land.</p>	<p>רשב"א על ראש השנה י"ח ב:א' בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה. פירוש בזמן שיש שלום, שישראל שרוין על אדמתן</p>
<p>Sefer HaEshkol, Rabbeinu Hai Gaon</p>	<p>ספר האשכול (אלבק) הלכות תשעה</p>
<p>The answer of the Gaon [Rabbeinu Hai Gaon], may his memory be for a blessing, is that the fasts spoken about in the verse "Thus said the LORD of hosts: The fast of the fourth month, and the fast of the fifth, and the fast of the seventh, and the fast of the tenth," all are cancelled save for the 9th of Av, as it is said, "in times when there are neither persecution nor shalom" so in these times "people may fast or not, as they see fit." And the position is challenged, "If that is so, then the 9th of Av also!" This is different, for on the 9th of Av many misfortunes occurred. From here we learn that only on the 9th of Av it is mandatory; on the other days, people may fast or not, as they see fit.</p>	<p>באב דף רטו עמוד א ובתשובה לגאון [רבינו האי גאון] ז"ל, צומות האמורים בפסוק זה כה אמר ה' צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי כולן בטלו חוץ מת"ב דקאמרי' אין שמד ואין שלום והוא בזמן הזה רצו מתענין רצו אין מתענין. ומקשי' אי הכי ת"ב נמי, שני ת"ב הואיל והוכפלו בו צרות. מיכן שת"ב בלבד הוא דאיתיה [חובה] ואותן האחרים רצו מתענין [רצו אין מתענין].</p>
<p>Chidushei HaRitva The time of shalom is when Israel is dwelling in their land and the temple is standing, these will be a time for joy and gladness. If there is no shalom, meaning that the Temple is destroyed and Israel is persecuted, there are two diminutions and there should be a complete fast as decreed by the early prophets. If there is not shalom, and there is not persecution, the thing is dependent on the desire of Israel. If the Bet Din (Jewish court) desires, there should be a fast. If the Bet Din does not desire, there should be no fast at all.</p>	<p>חידושי הריטב"א מסכת ראש השנה דף יח עמוד ב . . . בזמן שיש שלום כלומר שישראל שרויין על אדמתם ובית המקדש קיים יהיו לששון ולשמחה, ואם אין שלום שביהמ"ק חרב ויש שמד על ישראל דאיכא תרתי לגריעותא שיהו צום גמור מגזירת נביאים הראשונים, ואם אין שלום וגם אין שמד יהיה הדבר תלוי ברצון ישראל רצו ב"ד מתענין לא רצו אין מתענין כלל</p>
<p>Torat Ha-Adam, The Gate of Mourning – "old mourning" . . . And now they have already shown their disposition to fast and they have accepted it upon themselves. Therefore it is forbidden</p>	<p>תורת האדם שער האבל – ענין אבלות ישנה ד"ה (שם) קרי</p>

<p>for an individual to “break through our fence,” even more so in these generations when due to our multitudinous sins, there is persecution upon Israel and there is no shalom. Therefore everyone is required to fast due to the received tradition and to the decree of the prophets.</p>	<p>. . . ועכשיו כבר רצו ונהגו להתענות בהם וקבלום עליהם, לפיכך אסור ליחיד לפרוץ גדרן, וכל שכן בדורות הללו שהרי בעונותינו שרבו יש שמד בישראל ואין שלום, הילכך חייבין הכל להתענות מדברי קבלה ותקנת נביאים.</p>
<p>Mishneh Torah, Fasts 5:4-5 (4) These four fast days are distinctly mentioned in the prophetic books: "The fast of the fourth month, the fast of the fifth, the fast of the seventh, and the fast of the tenth" (Zechariah 8:19). The fast of the fourth month is the seventeenth of <i>Tammuz</i>, which is in the fourth month; the fast of the fifth is <i>Tish'ah b'Av</i>, which is in the fifth month; the fast of the seventh is the third of <i>Tishri</i>, which is in the seventh month; and the fast of the tenth is the tenth of <i>Teveth</i>, which is in the tenth month. (5) All the Jewish people are accustomed nowadays to fast.</p>	<p>משנה תורה, הלכות תעניות ה'ד'-ה' (ד) וְאַרְבָּעָה יָמֵי הַצּוּמוֹת הָאֵלוּ הֵרִי הֵן מִפְּרָשֵׁין בְּקִבְלָה (זכריה ח יט) "צום הרביעי וצום החמישי" וגו'. צום הרביעי זה שבועה עשר בתמוז שהוא בחדש הרביעי. וצום החמישי זה תשעה באב שהוא בחדש החמישי. וצום השביעי זה שלשה בתשרי שהוא בחדש השביעי. וצום העשירי זה עשרה בטבת שהוא בחדש העשירי: (ה) וְנִהְיֶה כָּל יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנֵים אֵלוּ לְהִתְעַנּוֹת...</p>
<p>Shulchan Arukh, Oreh Hayyim 549:1 It is required to fast on the 9th of Av, the 17th of Tammuz, the 3rd of Tishrei, and the 10th of Tevet, because of the bad things that happened on these days. Oreh Hayyim 550:1 Everyone is required to observe these four fasts and it is forbidden to “break the fence”.</p>	<p>שולחן ערוך אורח חיים סימן תקמט: חייבים להתענות בתשעה באב ובי"ז בתמוז ובג' בתשרי ובעשרה בטבת, מפני דברים הרעים שאירעו בהם. שולחן ערוך אורח חיים סימן תקנ"א הכל חייבים להתענות ארבע צומות הללו ואסור לפרוץ גדר</p>

Classic Siddur (Ashkenaz), Nachem

נחם ה' אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים, ואת העיר האבלה והחרבה והבזויה והשוממה. האבלה מבלי בניה, והחרבה ממעונותיה, והבזויה מכבודה, והשוממה מאין יושב. והיא יושבת וראשה חפוי כאישה עקרה שלא ילדה. ויבלעה ליגיונות, וירשוה עובדי זרים (נוסח אחר: עובדי פסילים), ויטילו את עמך ישראל לחרב, ויהרגו בזדון חסידי עליון. על כן ציון בְּמַר תבכה וירושלים תתן קולה. לבי לבי על חלליהם, מעי מעי על חלליהם, כי אתה ה' באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה. כאמור: ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה. ברוך אתה ה', מנחם ציון ובונה ירושלים. תפילת נחם או תפילת רחם היא קטע תפילה שנהוג להוסיפו בברכת ירושלים בתפילת שמונה עשרה בתשעה באב, על פי חלק מהמנהגים בכל שלוש התפילות ועל פי מנהגים אחרים בתפילת מנחה בלבד. שמה של תוספת זו נגזר ממילת הפתיחה שלה, לפי רוב נוסחיה.

Console, O Lord our God, the mourners of Zion and the mourners of Jerusalem, and the city that is in sorrow, laid waste, scorned and desolate; that grieves for the loss of its children, that is laid waste of its dwellings, robbed of its glory, desolate without inhabitants. She sits with her head covered like a barren childless woman. Legions have devoured her; idolaters have taken possession of her; they have put Your people Israel to the sword and deliberately killed the devoted followers of the Most High. Therefore Zion weeps bitterly, and Jerusalem raises her voice. My heart, my heart grieves for those they killed; I am in anguish, I am in anguish for those they killed. For You, O Lord, consumed it with fire and with fire You will rebuild it in the future, as is said, 'And I myself will be a wall of fire around it, says the Lord, and I will be its glory within.' Blessed are You, Lord, who consoles Zion and rebuilds Jerusalem. (Translation from The Koren Siddur)

Ephraim Urbach's version of Nachem:

רחם ה' אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּימִים וּבְחַסְדֶּיךָ הַנְּאֻמָּנִים
עָלֵינוּ וְעַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל,
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, הַנִּבְנִית מִחֲרָבָנָה,
הַמְקוּמָמֶת מֵהִרְסוֹתֶיהָ וְהַמִּשְׁבֶּת מִשׁוֹמְמוֹתֶיהָ.
עַל חֲסִידֵי עֲלִיוֹן שְׁנֵהֲרָגוּ בְּזִדּוֹן,
וְעַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִטִּל לְחַרְבּוֹ,
וְעַל בְּנֵיהָ אֲשֶׁר מָסְרוּ נַפְשָׁם וְשִׁפְכוּ דָמָם עָלֶיהָ,
צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה, וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ:
"לִבִּי לִבִּי עַל חֲלָלֵיהֶם, מְעִי מְעִי עַל חֲלָלֵיהֶם".
וְהֵעִיר אֲשֶׁר פָּדִיתָ מִיַּד עֲרִיצִים וְלִגְיוֹנוֹת,
וְלִיִּשְׂרָאֵל עַמֶּךָ נִתְּנָה נַחֲלָה וְלִזְרַע יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁה הוֹרֶשֶׁתָּה –
נָטָה עָלֶיהָ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ כְּנֶהֱרָ שְׁלוֹם,
לְקַיֵּם מָה שֶׁנֶּאֱמַר (זְכַרְיָה ב ט): "וְאָנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֹאֵם ה'
חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ".
בְּרוּךְ אַתָּה ה', מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

Be merciful, Lord our God, with your expansive mercy and faithful love,
to us and Your people Israel,
to Jerusalem Your city, rebuilt from its razing,
raised from its ruination, resettled from its abandonment.
To those devoted to the Transcendent killed in debasement,
to Your people Israel flung to the sword,
to Your children, who gave their lives and spilt their blood before You.
Zion, who cries out bitterly; Jerusalem, who gives forth her voice:
"My heart, my heart, for the slain. My insides, my insides, for the slain."
And the city, which You redeemed from the grasp of tyrants and troops,
and Israel, to whom You gave a legacy, and the descendants of Yeshurun, to whom you
bestowed an inheritance -
like a peaceful river, spread over them Your shelter of peace,
fulfill what was said, "Surrounding her, says the Lord,
I will be a wall of fire, within her, I will be dignity." (Zech. 2:9)
You are blessed, Lord, Comforter of Zion, Jerusalem's Rebuilder. trans. joshua schwartz,
8/6/19

Rabbi Alex Israel's FB post, August 2019

We move through the 3 weeks into the 9 days.

Halakha deepens the practices of mourning.

Now, instead of no shaving, no weddings, we add no meat, no wine, no laundering, no bathing.

The moment of the Hurban gets closer.

But there is a dissonance.

I go to work in Jerusalem. I get stuck in the traffic.

I ask myself: דרכי ציון אבילות? Really?

Hoads of Jews giving a living pulse to this city. Malls filled with shoppers, cafes with happy people, grandmothers and grandchildren, business meetings and all, children playing in the city parks, a happy food festival outside the very walls of the Old City, (in Gei Ben Hinnom! - see Jer 19:6.)

And I ask myself: איכה ישבה בדד העיר רבתי עם?

I sit at Pardes and listen to my friend, Rabbi Dr. Sharon Shalom, depict his Aliya from Ethiopia, as I sit with Jews from the US, France, UK, Switzerland, Australia, Brazil, and other places.

And I ask myself: גלתה יהודה? היא ישבה בגויים?

Indeed the Nine Days are different in 2018 than in 1918 and in 1492, and in every decade and century since the Hurban. We have so much. For that, I said this morning in Halle: אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה and הודו לה' כי טוב.

So what do I think about this Av?

Why am I happy that I carry this 3 weeks beard? Why do I embrace the strictures of the 9 days?

Because it reminds me of the Hurban.

Of the אין and not the יש

Of how far we need to go as a nation, as a society.

And if you are in doubt, just open the newspapers of last week.

Murder over a parking spot!

The scenes of that hotel in Cyprus!

Overcrowded hospital wards. Ongoing violence at our borders.

There is no shortage of improvements, of rebuilding, that we need to set our minds to.

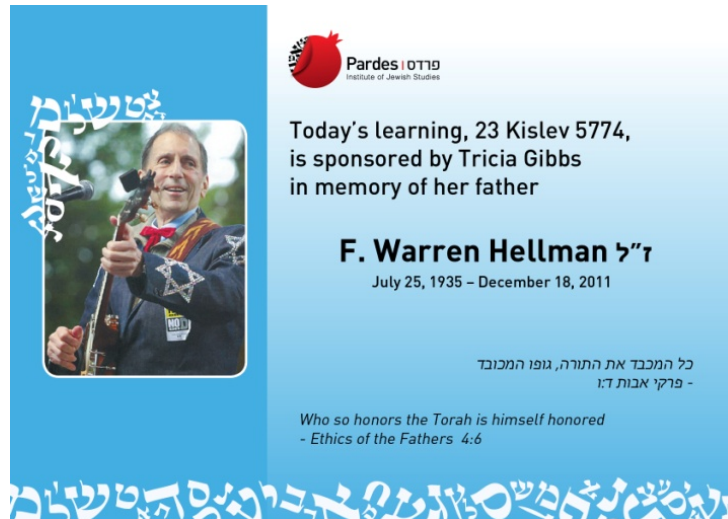
ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה

We need to create a more just, gentle society. We need to raise our nation to a level of refinement and holiness. We need to expunge murder from our streets. We yearn for Jewish unity, for a more palpable connection with God (the Mikdash).

We are thankful for what we have. We don't forget that for one moment.

The Nine Days is meant to draw our glance away from our achievements and remind how much is still broken. And to vow to fix it.

SPONSOR A DAY OF LEARNING AT PARDES
Remember. Honor. Celebrate.

Pardes | פּרְדֵּס
Institute of Jewish Studies

Today's learning, 23 Kislev 5774,
is sponsored by Tricia Gibbs
in memory of her father

F. Warren Hellman ז"ל
July 25, 1935 – December 18, 2011

כל המכבד את התורה, גופו המכובד
- פרקי אבות ד':

Who so honors the Torah is himself honored
- Ethics of the Fathers 4:6

Pardes offers individuals the opportunity to sponsor the learning that takes place in our *beit midrash* to remember, honor or celebrate any occasion. When a Day of Learning is sponsored, a personalized sign is featured in the Pardes *beit midrash*, an announcement is made to the student body, and the occasion is also shared online with our friends worldwide. In addition, we invite the sponsor to say a few words to our students in person or provide Pardes with a written tribute to be read aloud. **To sponsor a day of learning please contact jackief@pardes.org.il**